

ارزیابی مورفوفیزیولوژیکی چمن آفریقایی تحت تأثیر اسید سالیسیلیک در شرایط تنفس کم‌آبی

سهیلا طاهری^۱، مسعود ارغوانی^{*} و سید نجم الدین مرتضوی^۲

۱ و ۲. دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۹/۲۰ - تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۸)

چکیده

اسید سالیسیلیک می‌تواند با تغییر در ویژگی‌های فیزیولوژیکی و ریخت‌شناختی (مورفولوژیکی) گیاه سبب بهبود تحمل به تنفس در گیاهان شود. این پژوهش به منظور بررسی پاسخ‌های مورفوفیزیولوژیکی چمن آفریقایی (*Cynodon dactylon* (L.) Pers.) به تنفس کم‌آبی و کاربرد اسید سالیسیلیک در سال ۱۳۹۴ در گلخانه تحقیقاتی گروه علوم باگبانی دانشگاه زنجان انجام شد. سه سطح آب قابل دسترس خاک (۴۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد) و اسید سالیسیلیک (۰، ۱ و ۲ میلی مولار) به صورت یک آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی در چهار تکرار اعمال شدند. نتایج نشان داد، تنفس کم‌آبی (۴۰ درصد آب قابل دسترس) محتوای نسبی آب برگ و رشد شاخساره را کاهش داد. در صورتی که رشد ریشه، نسبت ریشه به شاخساره، ظرفیت پاداکسندگی (آنـ_i اکسیدانی)، نشت یونی، پرولین، فل کل و میزان سبزینه (کلروفیل) برگ‌ها با کاهش آب قابل دسترس خاک افزایش یافت. کاربرد اسید سالیسیلیک از راه افزایش ظرفیت پاداکسندگی، میزان پرولین و سبزینه برگ‌ها و همچنین کاهش نشت یونی، تأثیر منفی تنفس کم‌آبی را بهبود بخشید و این تأثیر در غلظت ۲ میلی مولار واضح تر بود.

واژه‌های کلیدی: آب قابل دسترس، پرولین، رشد شاخساره، سبزینه، فل کل.

Morphophysiological evaluation of Bermuda grass under salicylic acid treatment in water deficit conditions

Soheila Taheri¹, Masoud Arghavani^{2*} and Najmmaddin Mortazavi²

1, 2. Former M. Sc. Student and Assistant Professor, Faculty of Agriculture, University of Zanjan, Iran

(Received: Dec. 10, 2016 - Accepted: Feb. 26, 2015)

ABSTRACT

Salicylic acid can improve plant stress tolerance by changing physiological and morphological characteristics of plants. This experiment was conducted in order to investigate morphophysiological responses of Bermuda grass (*Cynodon dactylon* (L.) Pers.) to water deficit stress and salicylic acid application in Research greenhouses of horticultural science department at the University of Zanjan in 2015. Three soil available water levels (40, 70 and 100%) and salicylic acid (0, 1 and 2 millimolar) were applied in a factorial experiment based on completely randomized design with four replications. Results showed that water deficit (40 % available water) reduced leaves relative water content and shoot growth whereas, root growth, root to shoot ratio, leaves antioxidant capacity, electrolyte leakage, proline, total phenol and chlorophyll content increased with decreasing soil available water. Salicylic acid application ameliorate adverse effects of water deficit in bermuda grass by increasing leaves antioxidant capacity, proline, and chlorophyll content as well as reducing electrolyte leakage and this effect was more pronounced in concentration of 2 mM.

Keywords: Available water, chlorophyll, proline, shoot growth, total phenol.

* Corresponding author E-mail: Arghavani@znu.ac.ir

شرايط تنش کمآبی، اسید سالیسیلیک سبب افزایش ارتفاع گیاه ذرت شد، درحالی که در شرايط بدون تنش، تیمار با اسید سالیسیلیک نتیجه معکوس بر ارتفاع گیاه داشت (Mehrabiyan Moghaddam, 2011). در این پژوهش با توجه به نتایج بررسی‌های گذشته در رابطه با دیگر گیاهان و با هدف افزایش تحمل به کمآبی چمن آفریقایی، ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیکی این گیاه تحت تأثیر کاربرد اسید سالیسیلیک بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر اسید سالیسیلیک بر تحمل به کمآبی چمن آفریقایی، پژوهشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی در چهار تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح آبیاری (۴۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد آب قابل دسترس) و اسید سالیسیلیک در سه سطح (۱، ۲ و ۱۰ میلی مولار) بود. برای این منظور بذرهای چمن آفریقایی در گلدان‌هایی به ارتفاع ۲۰ سانتی‌متر و قطر ۱۴ سانتی‌متر که با خاک شن لومی پوشیده بودند، کاشت شدند. چمن‌ها ضمن دریافت آب کافی تا هنگام آغاز اعمال تیمارها به صورت هفتگی با کود کامل کریستالون (TE ۲۰-۲۰-۲۰+) کوددهی شدند. تا هنگام اعمال تیمارها، چمن‌ها به صورت هفتگی از ارتفاع ۴ سانتی‌متری به صورت دستی سرپردار و با آبیاری کافی اجازه داده شد تا کامل استقرار یابند. با استقرار کامل گیاهان پس از شش ماه و پوشش کامل سطح گلدان، اعمال تیمارها به مدت هشت هفته انجام شد.

به منظور اعمال تنش کمآبی (FAO, 2000)، میزان رطوبت خاک در حالت ظرفیت مزرعه^۳ (۳۱/۴ درصد حجمی) و نقطه پژمردگی دائم^۴ (۱۰/۲ درصد حجمی) در آزمایشگاه خاکشناسی مشخص شد. از تفاضل اعداد رطوبتی ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی دائم، میزان آب قابل دسترس^۵ (۲۱/۲ درصد حجمی) به

مقدمه

فضاهای سبز از لحاظ زیست‌محیطی به عنوان شریان‌های حیاتی شهرها به شمار می‌آیند و با توجه به رشد روزافزون شهرنشینی، ایجاد فضاهای سبز کلان به عنوان مهم‌ترین تعدیل‌کننده زیست‌محیطی شهرها، ضروری است. بسیاری از چمن‌های مورد استفاده در فضای سبز برای حفظ کیفیت و رشد مناسب به مقادیر بالایی آب نیاز دارند که رفع این نیاز در مناطق خشک و نیمه‌خشک بسیار دشوار و پرهزینه است (Tehranifar et al., 2009). چمن آفریقایی *Cynodon dactylon* گیاهی از تیره گندمیان^۱ و یکی از انواع مهم چمن است. این چمن در مناطق گرم و خشک جهان به ویژه در جنوب ایران برای پوشش زمین‌های ورزشی به عنوان گیاهی زینتی در فضای سبز کشت و کار می‌شود. تنش کمآبی هنگامی رخ می‌دهد که میزان کاهش آب گیاه در اثر تبخیر و تعرق بیشتر از جذب آب از خاک باشد و می‌تواند بسیاری از جنبه‌های سوخت‌وساز (متabolism) و رشد گیاه را تحت تأثیر قرار دهد. کمبود آب با تأثیر بر آماس یاخته‌ای و باز و بسته شدن روزنه‌ها، می‌تواند فرآیند نورساخت (فتوسنتز)، تنفس و تعرق را تحت تأثیر قرار داده و از سوی دیگر با تأثیر بر فرآیندهای آنزیمی که به طور مستقیم با پتانسیل آب کنترل می‌شوند، بر رشد گیاه اثر منفی می‌گذارد (Pessarakli, 1999). اسید سالیسیلیک^۲ یک تنظیم‌کننده رشد گیاهی از گروه فتل‌ها است و در تنظیم بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیکی در گیاهان در غلظت‌های کم مؤثر است. اسید سالیسیلیک نقش محوری در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیکی مختلف مانند جوانه‌زنی بذر، بسته شدن روزنه، مهار زیست‌ساخت (بیوسنتز) اتیلن گیاه، افزایش میزان نورساخت و محتواه سبزینه (کلروفیل) گیاه، تولید میوه، تولید گرما و گلیکولیز ایفا می‌کند (El-Tayeb, 2005). در پژوهشی که روی گندم انجام شد کاربرد اسید سالیسیلیک توانست محتواه نسبی آب برگ را در شرايط تنش کمآبی افزایش دهد

3. Field Capacity

4. Permanent Wilting Point

5. Available Water

1. Poaceae

2. Salicylic Acid (SA)

اندازه‌گیری شد. پس از آن نمونه‌ها به مدت ۲۰ دقیقه در اتوکلاو با دمای ۱۲۰ درجه سلسیوس قرار داده شدند و پس از سرد شدن، دوباره هدایت الکتریکی آن‌ها اندازه‌گیری شد. میزان نشت یونی به صورت درصد، از تقسیم هدایت الکتریکی اولیه بر هدایت الکتریکی یاخته‌های مرده محاسبه شد (Sullivan & Ross, 1979).

برای اندازه‌گیری میزان سبزینه، عصاره‌گیری از برگ‌ها با استون ۸۰ درصد انجام شد. آنگاه نمونه‌ها در دستگاه سانتریفیوز با سرعت ۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه قرار گرفتند. میزان جذب روشناور در طول موج‌های ۶۴۵ و ۶۶۳ نانومتر به ترتیب برای سبزینه a و b توسط طیفسنچ نوری (اسپکتروفوتومتر) خوانده و سبزینه کل بر پایه رابطه زیر محاسبه شد (Arnon, 1949).

$$\text{Chl total} = \frac{[20.2(A_{645}) + 8.02(A_{663})] \times V}{(1000W)}$$

W = وزن تازه بافت استخراج شده، V = حجم نهایی عصاره سبزینه در استون ۸۰ درصد

محتوای نسبی آب برگ با رابطه زیر محاسبه شد (Barrs & Weatherley, 1962)

$$\text{RWC} = \frac{(FW - DW)}{(SW - DW)} \times 100$$

FW = وزن تر نمونه‌های برگی، SW = وزن تر نمونه‌هایی که به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق خیسانده شده‌اند، DW = وزن خشک نمونه‌های برگی.

استخراج عصاره برگ، برای اندازه‌گیری فنل کل و ظرفیت پاداکسندگی (آنتریاکسیدانی) با استفاده از مтанول و استیک اسید انجام شد (Bakhshi & Arakawa, 2006). برای محاسبه ظرفیت پاداکسندگی، ۵۰ میکرولیتر از عصاره گیاهی و ۹۵۰ میکرولیتر از محلول (DPPH) ۱٪ نرمال با هم مخلوط شد و به مدت ۳۰ دقیقه در یک محفظه تاریک در دمای اتاق نگهداری شدند. نمونه بلانک و استاندارد به ترتیب شامل ۱ میلی‌لیتر حلال استخراج و ۱ میلی‌لیتر محلول ۱٪ نرمال (DPPH) بود. میزان جذب

دست آمد و تیمارهای ۱۰۰، ۷۰ و ۴۰ درصد آب قابل دسترس اجرا شدند. برای اندازه‌گیری رطوبت خاک و محاسبه تغییر آن در حدفاصل دو آبیاری از دستگاه تتابروپ^۱ استفاده شد. بهمنظور واستنجی (کالیبراسیون) دستگاه از آب (رطوبت ۱۰۰ درصد) و خاک کامل خشک (رطوبت صفر) استفاده شد. در طول آزمایش بهمنظور پی بردن به میزان رطوبت خاک گلدان‌ها، حسگر (سنسور)‌های دستگاه در عمق ۱۲ سانتی‌متری خاک قرار داده می‌شدند و رطوبت حجمی خاک ثبت می‌شود. رطوبت خاک اندازه‌گیری و در زمان‌های معین بر پایه تیمارهای آزمایش آبیاری انجام می‌شود. اسید سالیسیلیک طی هشت مرحله به صورت هفتگی و با پاشش (اسپری ۲۰ سی سی در هر گلدان) روی گیاهان مصرف شد. پس از هشت هفته از اعمال تیمارها، اندازه‌گیری صفات مورد نظر صورت گرفت.

برای اندازه‌گیری رشد شاخصاره پس از هر سربرداری، چمن‌های چیده شده به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سلسیوس خشک شدند و وزن خشک آن‌ها محاسبه شد. میزان رشد شاخصاره از مجموع وزن خشک چمن‌های زده شده در هشت هفته دوره آزمایش و وزن خشک بخش هوایی چمن‌ها در پایان آزمایش به دست آمد. برای محاسبه میزان رشد ریشه‌ها، در پایان آزمایش پس از بیرون آوردن گیاهان از گلدان ریشه‌ها جدا شده و پس از شستشو و جدا شدن ذرات ماسه، به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سلسیوس خشک و وزن خشک آن‌ها محاسبه شد. نسبت ریشه به شاخصاره از تقسیم وزن خشک ریشه و شاخصاره به دست آمد (Arghavani et al., 2010).

میزان پرولین با استفاده از معرف نین‌هیدرین اندازه‌گیری شد. در این روش از معرف نین‌هیدرین و اسید استیک گلاسیال برای اندازه‌گیری پرولین استفاده و نتایج بر حسب میکرو مول بر گرم وزن تر برگ‌ها گزارش شد (Bates et al., 1973).

بهمنظور محاسبه نشت یونی، نمونه‌های برگی همراه با آب مقطر به مدت ۲۴ ساعت روی دستگاه لرزان (شیکر) قرار داده شدند و هدایت الکتریکی

1. Theta Probe (Spectrum, TDR 100, USA)

میانگین‌ها از آزمون چند دامنه‌ای دانکن (سطح احتمال ۵ درصد) استفاده شد. رسم نمودارها به کمک نرمافزار Excel صورت گرفت.

نتایج و بحث

نتایج به دست آمده از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد، تیمارهای تنش کم‌آبی و اسید سالیسیلیک روی صفات اندازه‌گیری شده تأثیر معنی‌داری داشته است. اثر متقابل تنش کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر وزن خشک شاخصاره، نشت یونی، محتوای نسبی آب برگ، پرولین، پاداکسنده کل و فل کل تفاوت معنی‌داری داشت ولی در صفات وزن خشک ریشه، نسبت ریشه به شاخصاره و سبزینه کل تفاوت معنی‌داری نداشت (جدول ۱).

نتایج نشان داد، کمترین وزن خشک ریشه ۸/۰۶ گرم) در تیمار آبیاری کامل و بیشترین آن ۱۰/۶۲ گرم) در تنش شدید رطوبتی به دست آمد. همچنین نتایج نشان داد، اسید سالیسیلیک باعث افزایش وزن خشک ریشه شد. (شکل ۱). اثر متقابل تنش کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر وزن خشک ریشه و نسبت ریشه به شاخصاره معنی‌دار نشد.

استاندارد و نمونه‌ها با استفاده از دستگاه طیفسنج نوری (مدل Analytikjena specord 250) در طول موج ۱۷۵ نانومتر تعیین شد. ظرفیت پاداکسنده‌گی عصاره‌ها به صورت درصد بازدارندگی رادیکال‌های آزاد اکسیژن (DPPH) با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد (Eberhardt *et al.*, 2000)

$$DPPH = \frac{(A_{\text{cont}} - A_{\text{samp}})}{(A_{\text{cont}})} \times 100$$

A_{cont} = درصد بازدارندگی رادیکال آزاد، A_{samp} = میزان جذب DPPH، A_{sam} = میزان جذب عصاره. برای اندازه‌گیری فل کل ۰/۵ میلی لیتر از عصاره گیاهی با ۰/۵ میلی لیتر از معرف فولین و ۷ میلی لیتر آب مقطیر مخلوط شد و به مدت سه دقیقه در دمای ۲۰°C قرار گرفت، سپس ۱ میلی لیتر کربنات سدیم درصد به مخلوط اضافه شد. پس از گذشت یک ساعت میزان جذب رنگ در طول موج ۷۲۵ نانومتر با استفاده Seavers & (Daly, 1970).

در نهایت، تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرمافزار SAS (9.1) انجام شد و برای مقایسه

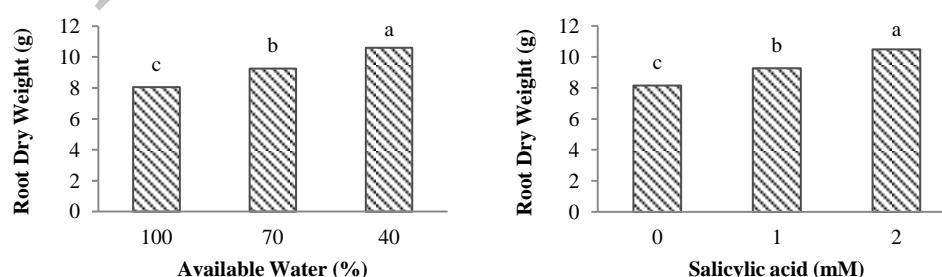
جدول ۱. تجزیه واریانس تأثیر تنش کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر صفات اندازه‌گیری شده چمن آفریقایی

Table 1. Variance analysis of the effects of water deficit stress and salicylic acid on the traits measured for bermuda grass

Source of Variation	df	Root dry weight	Shoot dry weight	Root to shoot ratio	Electrolyte leakage	Total chlorophyll content	Relative water content	Proline content	Antioxidant capacity	Total phenol
water deficit stress	2	19.67**	83.41**	0.105**	2477.9**	0.997**	301.48*	7.94**	336.43**	0.00024**
Salicylic acid	2	16.44**	11.48**	0.010**	470.32**	0.159**	114.57**	8.22**	142.32**	0.0026**
water deficit stress× Salicylic acid	4	1.12 ^{ns}	3.69*	0.002 ^{ns}	17.57*	0.013 ^{ns}	27.48*	0.47*	3.72**	0.00001**
Experimental error	27	0.83	1.46	0.001	5.88	0.023	10.66	0.19	0.90	0.000002
Coefficient of Variation (%)	-	9.81	4.86	9.30	4.6	7.08	5.40	10.25	4.76	3.39

*,** ns: Non significant, Significant at 5 and 1%, Respectively.

* و **: به ترتیب غیر معنی‌دار، معنی‌دار در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد.

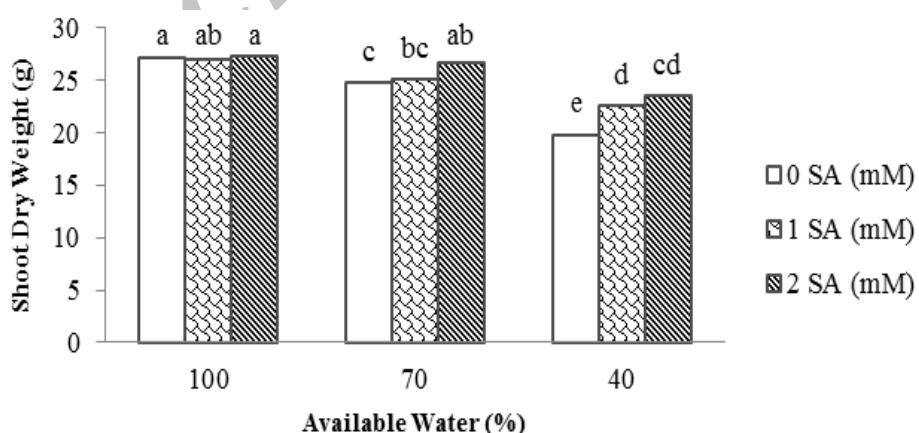
شکل ۱. تأثیر سطوح مختلف آبیاری و اسید سالیسیلیک بر وزن خشک ریشه چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دارند.

Figure 1. Effect of different levels of irrigation and salicylic acid on root dry weight of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

با توجه به آنکه در گراس‌ها تقسیم و توسعهٔ یاخته‌ای در قاعدهٔ برگ‌ها صورت می‌گیرد، در نتیجهٔ تنفس کم‌آبی منطقهٔ رشد در قاعدهٔ برگ‌ها کوچک‌تر است که این امر منجر به کاهش رشد یاخته‌ای و در نهایت کاهش وزن و ارتفاع رشد در بافت گیاهی می‌شود (Kafi & Mahdavi Damghani, 2007). کاهش سطح برگ و در پی آن کاهش نورساخت می‌توانند به عنوان عامل‌های محدودکنندهٔ رشد Bhatt & Rao, (2005). از این دیدگاه، کاهش معنی‌دار رشد چمن‌ها با تشدید تنفس کم‌آبی در این آزمایش‌ها، با یافته‌های Viera *et al.*, (1991); Alvarz *et al.*, (2009) پیشنهاد شده است که بررسی‌های پیشین همخوانی دارد (Sandoval-Yapiz, 2004). نقش اسید سالیسیلیک در افزایش رشد گیاه با افزایش در فعالیت آنزیم‌های پاداکسنده که از گیاه در برابر آسیب‌های اکسایشی (اکسیداتیو) حفاظت می‌کند می‌تواند مرتبط باشد (EL-Tayeb, 2005). گزارش شد محلول‌پاشی سالیسیلیک اسید باعث افزایش معناداری در ارتفاع گیاه گندم شد (Hayat *et al.*, 2005). تیمار با ۵۰ میلی‌مولار اسید سالیسیلیک، تقسیم یاخته‌ای را درون ژاتاک (مریستم) رأسی گیاهچه گندم افزایش داده و رشد گیاهچه را بهبود بخشید (Shakirova *et al.*, 2003).

افزایش وزن ریشه در گراس‌ها در شرایط کم‌آبی یکی از مهم‌ترین سازوکارهای سازگاری برای بهبود کارایی جذب آب است (Huang *et al.*, 1997). هنگامی که جذب آب کم باشد، توسعهٔ برگ نخستین فرآیندی است که تحت تأثیر قرار می‌گیرد. جلوگیری در توسعهٔ برگ باعث کاهش در مصرف کربوهیدرات‌ها و انرژی شده و بخش بیشتری از مواد نورساختی تولیدشده می‌تواند به سمت ریشه‌ها هدایت شوند که می‌تواند تضمین‌کنندهٔ رشد بیشتر ریشه باشد (Taiz & Zaiger, 2006). یکی از اثرگذاری‌های مهم اسید سالیسیلیک، تأثیر آن بر افزایش رشد ریشه است. افزایش رشد شبکهٔ ریشه‌ای و حفظ سلامت آن به وسیلهٔ اسید سالیسیلیک باعث جذب بیشتر آب و مواد غذایی شده که در نهایت منجر به افزایش رشد گیاه می‌شود. برابر با نتایج این پژوهش گزارش شد وزن ریشه گل همیشه بهار مکزیکی تحت تأثیر غلظت‌های کم اسید سالیسیلیک افزایش یافت (Sandoval-Yapiz, 2004).

بنا بر نتایج، کمترین وزن خشک شاخساره (۱۹/۸۷ گرم) در تنفس شدید رطوبتی و غلظت صفر اسید سالیسیلیک و بیشترین آن (۲۷/۳۹ گرم) در هنگام آبیاری کامل به دست آمد. در شرایط تنفس متوسط و شدید اسید سالیسیلیک موجب افزایش وزن خشک شد (شکل ۲).

شکل ۲. برهمکنش تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر وزن خشک شاخساره چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 2. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on shoot dry weight of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

2001). برابر با نتایج این پژوهش تیمار با اسید سالیسیلیک سبب کاهش نشت یونی تا ۳۲ درصد در گیاهان برج تخت تنفس کم‌آبی شد (Sawada *et al.*, 2006).

نتایج این پژوهش نشان داد، با شدت یافتن تنفس کم‌آبی میزان سبزینه افزایش پیدا کرد به‌گونه‌ای که بیشترین و کمترین میزان سبزینه به ترتیب در ۴۰ و ۱۰۰ درصد آب قابل دسترس مشاهده شد. همچنین نتایج نشان داد، اسید سالیسیلیک باعث افزایش میزان سبزینه شد. برهمکنش تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر میزان سبزینه معنی دار نشد (شکل ۵). یکی از اثرگذاری‌های تنفس کم‌آبی، کاهش تقسیم یاخته‌ای و نیز کاهش اندازه یاخته است در این شرایط شمار کلروپلاست در واحد سطح افزایش یافته و میزان سبزینه افزایش می‌یابد (Rahman, 2004). این احتمال وجود دارد که کم‌آبی با کاهش سطح برگ، باعث تجمع سبزینه در سطح کمتر برگ‌ها و بنابراین افزایش غلظت آن شده باشد. اگر تنفس کم‌آبی خیلی شدید نباشد، میزان سبزینه در اثر تنفس افزایش نشان می‌دهد، این افزایش احتمال دارد به دلیل کاهش وزن ترگیاه باشد و سبزینه نیز بر پایه وزن تر بیان می‌شود. در گیاهان در شرایط تنفس برای اندازه‌گیری سبزینه Arghavani (2010) افزایش میزان سبزینه در نتیجه تنفس کم‌آبی در گلنگ پاییزه نیز گزارش شده است (Movahhedi *et al.*, 2004; Dehnavi *et al.*, 2004).

همسو با یافته‌های این پژوهش، در نتایج یک تحقیق نشان داده شد، هنگامی دانه‌های گندم با اسید سالیسیلیک تیمار شدند صرف‌نظر از غلظت اسید سالیسیلیک (۱ تا ۳ میلی مولار) و میزان تنفس آبی، فعالیت سوپر اکسید دیسموتاز و محتوای کل سبزینه این گیاهان در مقایسه با دانه‌هایی که تیمار نشدند بیشتر بود (Singh & Usha, 2003). به نظر می‌رسد که در یافته‌های تحت تیمار با اسید سالیسیلیک نظامهای پاداکسندگی فعال شده و با ساخت (ستنز) پروتئین‌های جدید از تخریب رنگیزه‌ها جلوگیری می‌کنند (Avancini *et al.*, 2003).

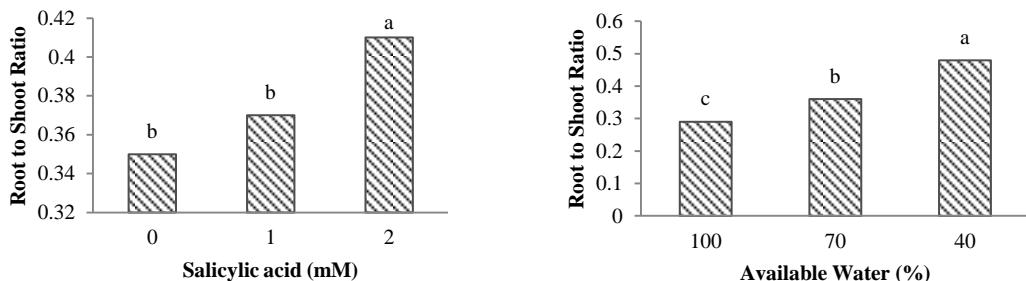
نتایج نشان داد، با کاهش آب قابل دسترس و افزایش غلظت اسید سالیسیلیک، نسبت وزن خشک ریشه به شاخصاره افزایش یافت به‌طوری که بیشترین نسبت وزن خشک ریشه به شاخصاره مربوط به ۴۰ درصد آب قابل دسترس و غلظت ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک بود. این افزایش ممکن است به دلیل افزایش میزان ریشه، افزایش طول ریشه، کاهش در میزان توسعه برگ‌ها و یا افزایش ریزش برگ باشد (Atkinson *et al.*, 1999). در این پژوهش نیز یکی از سازوکارهای مهمی که در افزایش جذب آب و جلوگیری از تنفس کم‌آبی دخالت دارد کاهش رشد شاخصاره و افزایش رشد ریشه است (شکل ۳).

در این پژوهش تنفس کم‌آبی میزان نشت یونی را به‌طور معنی‌داری افزایش داد، اما تیمار با اسید سالیسیلیک توانست میزان نشت یونی را کاهش دهد. بیشترین میزان نشت یونی در ۴۰ درصد آب قابل دسترس و در غلظت ۰ اسید سالیسیلیک و کمترین میزان نشت یونی در ۱۰۰ درصد آب قابل دسترس و غلظت ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک مشاهده شد (شکل ۴).

از جمله شاخص‌های فیزیولوژیکی مهم در ارزیابی تنفس کم‌آبی، نشت یونی است. افزایش نشت یونی Jinrong *et al.*, 2008 نشان‌دهنده بروز آسیب‌های غشایی است (Guo *et al.*, 2006). تنفس کم‌آبی با القای تنفس اکسایشی و تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن، سبب پراکسیداسیون اسیدهای چرب غشاهای یافته‌ای شده و نفوذپذیری غشا و نشت یونی را افزایش می‌دهد. نتایج به‌دست‌آمده با نتایج بررسی‌های پیشین که گزارش شده است با پیشرفت تنفس، نشت یونی افزایش می‌یابد همخوانی دارد (Burguieres *et al.*, 2007). از سوی دیگر اسید سالیسیلیک به عنوان پاداکسنده عمل کرده و باعث پاکروبی رادیکال‌های آزاد تولیدشده توسط فرآیند اکسایش (اکسیداسیون) می‌شود (Borsanio *et al.*, 2007) که به این وسیله از آسیب‌رسانی به اسیدهای چرب غیراشباع و کاهش نفوذپذیری غشا جلوگیری کرده و در نتیجه باعث حفاظت از غشای تیلاکوئیدی در زمان تنفس می‌شود (Tiliakoueidé, 2003).

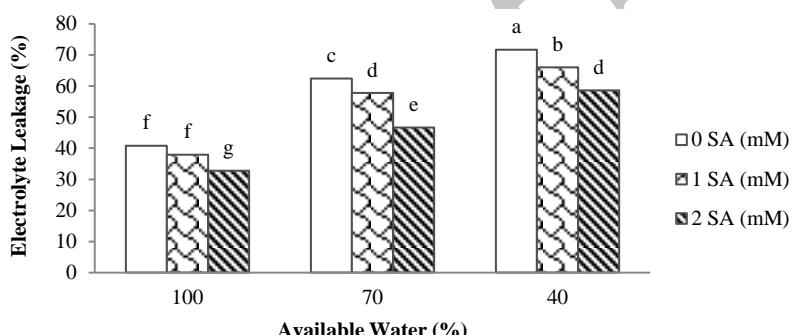
کمترین محتوای نسبی آب برگ در تنفس شدید رطوبتی (۴۰ درصد آب قابل دسترس) به ترتیب مربوط به غلظت ۲ میلی مولار و اسید سالیسیلیک به دست آمد (شکل ۶).

بررسی اثر متقابل اسید سالیسیلیک و تنفس کمآبی نشان داد، کاربرد اسید سالیسیلیک سبب افزایش محتوای نسبی آب برگ در شرایط تنفس ۴۰ و ۷۰ درصد آب قابل دسترس شد به‌گونه‌ای که بیشترین و

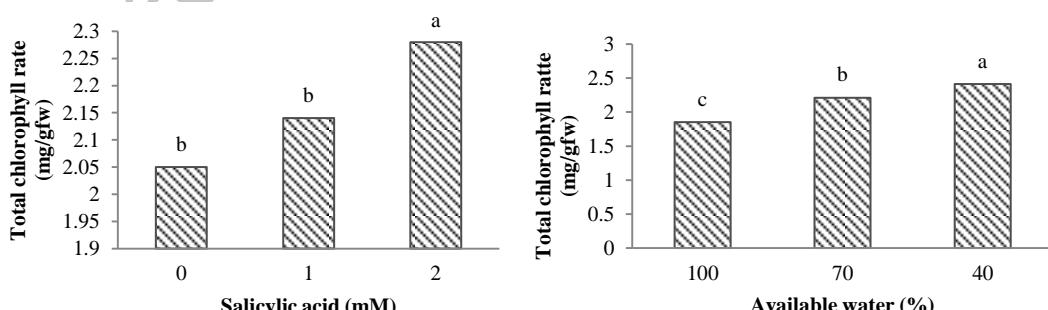
شکل ۳. تأثیر سطوح مختلف آبیاری و اسید سالیسیلیک بر نسبت وزن خشک ریشه به شاخصه چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 5. Effect of different levels of irrigation and salicylic acid on root to shoot ratio of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

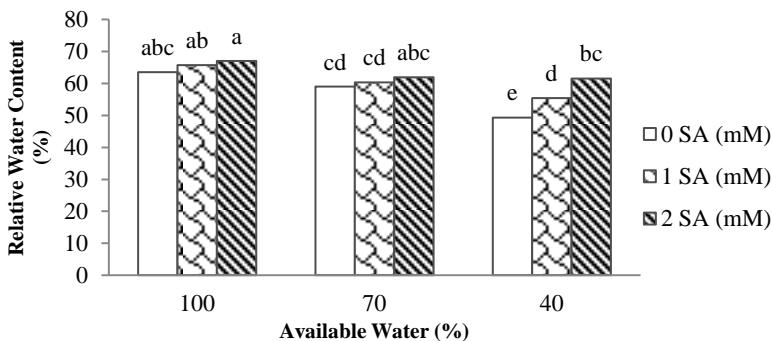
شکل ۴. برهمکنش تنفس کمآبی و اسید سالیسیلیک بر نشت یونی چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 4. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on electrolyte leakage of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

شکل ۵. تأثیر سطوح مختلف آبیاری و اسید سالیسیلیک بر محتوای سبزینه کل چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 5. Effect of different levels of irrigation and salicylic acid on total chlorophyll content of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

شکل ۶. برهمکنش تنش کمآبی و اسید سالیسیلیک بر محتوای نسبی آب برگ چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 6. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on relative water content of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

پرولین در ۱۰۰ درصد آب قابل دسترس و غلظت ۰ اسید سالیسیلیک مشاهده شد. اسید سالیسیلیک باعث افزایش تجمع پرولین در شرایط تنش شدید و متوسط کمآبی شد (شکل ۷).

هنگامی که گیاه در معرض تنش کمآبی قرار می‌گیرد، تجزیه پروتئین‌ها و در نتیجه افزایش آمینواسیدها و آمیدها تسريع می‌شود. یکی از این آمینواسیدها پرولین است (Barker *et al.*, 1993). پرولین به عنوان محافظ اسمزی خاصیت پاداکسندگی در شرایط تنش دارد (KaviKishor & Sreenivasulu, 2014). تجمع پرولین در شرایط تنش کمبود آب به عنوان یک عامل تنظیم اسمزی در سیتوپلاسم شناسایی شده است و باعث بقا و رشد گیاه گندم تحت این تنش می‌شود (Mansour, 2000). به نظر می‌رسد که تأثیر اسید سالیسیلیک بر تجمع پرولین، از راه القای تولید آبسیزیک اسید است. آبسیزیک اسید باعث تحريك ساخت پرولین در گیاهان تحت تنش می‌شود (Shakirova *et al.*, 2003). اسید سالیسیلیک موجب القا تجمع پرولین در گیاهچه‌های گندم در شرایط تنش شد. در نتیجه باعث کاهش تأثیر زیان‌آور تنش شوری و کمآبی بر گیاهچه‌ها شد (Shakirova *et al.*, 2003) که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد.

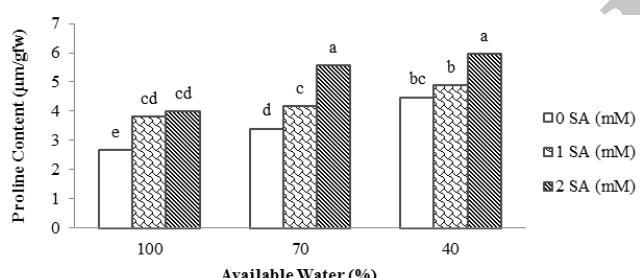
نتایج نشان داد، فعالیت پاداکسندگی روند افزایشی از شاهد تا تنش شدید کمآبی دارد. بیشترین میزان پاداکسندگی کل مربوط به تنش شدید کمآبی (۴۰ درصد آب قابل دسترس) با غلظت ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک بود (شکل ۸).

محتوای نسبی آب برگ شاخصی است که نشان‌دهنده میزان آب موجود در اندام‌های گیاه یا شادابی آن بوده و قابلیت یک گیاه در حفظ آب در شرایط تنش را مشخص می‌کند. کاهش محتوای نسبی آب برگ در بافت‌های گیاهان در شرایط تنش کمآبی باعث محدود شدن رشد و برخی تغییرپذیری‌های فیزیولوژیکی و سوخت‌وسازی (متabolیکی) در آن‌ها می‌شود. در واقع کاهش محتوای نسبی آب برگ از راه تأثیر بر تنظیم اسمزی در برای تحمل گیاه به کمآبی کمک می‌کند (Irrigoyen *et al.*, 1992). کاهش میزان محتوای نسبی آب برگ با افزایش تنش کمآبی در جنس‌های مختلف چمن گزارش شد که با نتایج این آزمایش همخوانی دارد (Fu *et al.*, 2004). در این پژوهش تیمار با اسید سالیسیلیک بازدارنده از دست رفتن آب در شرایط تنش شد. اسید سالیسیلیک موجب تولید ترکیب‌های فنولیک می‌شود و ترکیب‌های فنولیک در دیواره یاخته به عنوان یک مانع در برابر هدر رفت رطوبت عمل کرده و بازدارنده کاهش محتوای آب گیاه می‌شوند (Burguieres *et al.*, 2007). گزارش شد پیش تیمار بذر گندم با سالیسیلیک اسید سبب بهبود محتوای نسبی آب برگ در شرایط شاهد (آبیاری بهینه) و در شرایط تنش کمآبی شد، اما تأثیر سالیسیلیک اسید در شرایط تنش بیشتر از شرایط آبیاری بهینه بود (Naghizadeh & Gholami, 2012).

نتایج نشان داد، بیشترین تجمع پرولین در تنش شدید کمآبی (۴۰ درصد آب قابل دسترس) و غلظت ۲ میلی مولار اسید سالیسیلیک و کمترین میزان

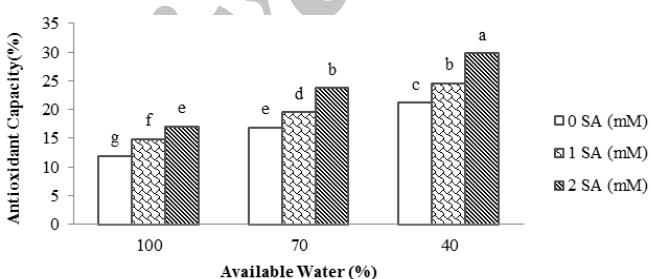
گوجه‌فرنگی و لوبیا نشان دادند، به کار بردن اسید سالیسیلیک در شرایط تنفس کم‌آبی، فعالیت پاداکسندگی را افزایش می‌دهد که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد (Senaratna *et al.*, 2000). بررسی اثر متقابل تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک نشان داد، بیشترین میزان فل کل در تنفس شدید کم‌آبی (۴۰ درصد آب قابل دسترس) و با غلظت ۲ میلی‌مolar اسید سالیسیلیک و کمترین آن در مشاهده شد. اسید سالیسیلیک در همه سطوح تنفس کم‌آبی میزان فل کل را افزایش داد (شکل ۹).

مشاهده شده است، در شرایط تنفس کم‌آبی فعالیت آنزیم‌های پاداکسندگی در گیاهان متحمل بیش از گیاهان حساس است، از این‌رو به نظر می‌رسد آنزیم‌های پاداکسندگی در افزایش تحمل گیاهان به تنفس کم‌آبی نقش مهمی دارند (Hatamzadeh *et al.*, 2015). نتایج بررسی‌های اخیر نشان داد، اسید سالیسیلیک در پاسخ‌های گیاهی به تنفس شوری و اسمزی نقش مهمی را در آسیب‌های ناشی از گونه‌های اکسیژن فعال بازی می‌کند (Borsanio *et al.*, 2001). محققان در نتایج بررسی‌های خود روی دو گیاه

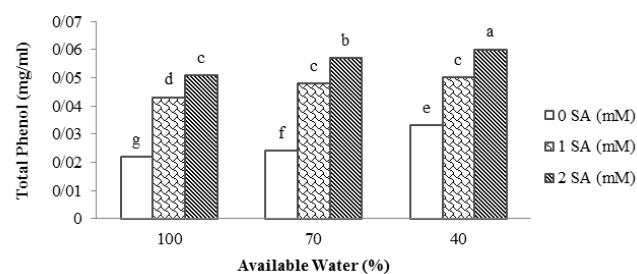
شکل ۷. برهمکنش تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر میزان پروولین چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 7. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on proline content of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

شکل ۸. برهمکنش تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک پرفعالیت پاداکسندگی کل برگ چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 8. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on antioxidant capacity of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

شکل ۹. برهمکنش تنفس کم‌آبی و اسید سالیسیلیک بر فل کل برگ چمن آفریقایی. در هر نمودار میانگین‌های دارای حرف مشترک اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد آزمون چند دامنه‌ای دانکن ندارند.

Figure 9. Interaction between water deficit stress and salicylic acid on total phenol of bermudagrass. Values followed by the same letters were not significantly different at 5% level (DMRT).

۱۰ به ۵۰ میکرو مول سبب افزایش میزان فل نشید (Mehrabani et al., 2012).

در مجموع با توجه به تأثیر اسید سالیسیلیک در کاهش میزان نشت یونی و حفظ محتوای نسبی آب برگ و افزایش میزان سبزینه، پرولین، ظرفیت پاداکسندگی، فل کل و وزن خشک ریشه و شاسخاره می‌توان پیشنهاد کرد که کاربرد این ماده در چمن آفریقایی تأثیر تنش کم‌آبی را کاهش داد به طوری که اثرگذاری منفی ناشی از تنش کم‌آبی را کاهش داد. بنا بر نتایج به دست آمده در این پژوهش کاربرد ۳ میلی مولار اسید سالیسیلیک نتیجه بهتری از ۱ میلی مولار داشت و این احتمال وجود دارد که غلظت‌های بالاتر از ۲ میلی مولار مغایرت‌تر باشد. البته حجم مصرفی محلول در واحد سطح هم باید مورد توجه قرار گیرد. بنابراین با توجه به ارزان قیمت بودن اسید سالیسیلیک می‌توان با کاربرد این هورمون آبیاری کمتر را نیز توصیه کرد.

ترکیب‌های فلی با دادن الکترون به آنزیمهای پراکسیداز و سمزدایی آب‌اکسیژن‌تولیدشده، می‌توانند در یاخته به عنوان عامل پاداکسندنده عمل کنند (Sakihama et al., 2002). افزایش میزان ترکیب‌های فلی احتمال دارد به دلیل نقش پاداکسندگی آن‌ها در برابر گونه‌های واکنش‌پذیر اکسیژن باشد. به همین دلیل می‌توانند متوقف‌کننده زنجیره پراکسیداسیون Sakihama et al., (2002) چربی‌ها و باعث ثبات غشاها باشند (Sakihama et al., 2002). سالیسیلیک اسید به عنوان یک جزء پیام‌رسان کلیدی در فعال‌سازی پاسخ‌های اختصاصی دفاعی گیاه شناخته می‌شود. پاسخ‌های دفاعی گیاه منجر به زیست‌ساخت و تجمع انواع ترکیب‌های ثانویه از جمله ترکیب‌های فلی گیاهی می‌شود (Mueller et al., 1993). برابر با این پژوهش گزارش شد در بررسی میزان فل کل در گیاه چای کوهی^۱ از طریق کشت پینه (کالوس)، با افزایش غلظت اسید سالیسیلیک از

REFERENCES

- Alvarz, S., Navarro, A., Banon, S. & Sanchez-Blanco, M. J. (2009). Regulated deficit irrigation in potted Dianthus plants Effects of severe and moderate water stress on growth and physiological responses. *Scientia Horticulture*, 122, 579-585.
- Arnon, D. I. (1949). Copper enzymes in isolated chloroplasts. Polyphenol oxidases in Beta vulgaris. *Plant Physiology*, 24(5), 1-15.
- Argavani, M. (2010). A physiological and morphological study on Lolium perenne L. and Poa pratensis L. as affected by trinexapac-ethyl, mowing management and nitrogen source under salt stress conditions. Ph.D. Thesis.. Faculty of Agriculture Tehran University, Iran.
- Atkinson, C. H. J., Poloicarpo, M., Webster, A. D. & Kuden, A. M. (1999). Drought tolerance of apple rootstocks: Production and partitioning of dry matter. *Journal Plant and Soil*, 206, 223-235.
- Avancini, G., Abreu, I. N., Saldana, M. D. A., Mohamed, R. S. & Mazzafera, P. (2003). Induction of pilocarpine formation in jaborandi leaves by salicylic acid and methylasmonate. *Phytochemistry*, 63, 171-175.
- Bakhshi, D. & Arakawa, O. (2006). Induction of phenolic compounds biosynthesis with light irradiation in the flesh of red and yellow apples. *Journal of Applied Horticulture*, 8, 101-104.
- Barker, D. J., Sullivan, C. Y. & Moser, L. E. (1993). Water deficit effects on osmotic potential, cell wall elasticity and praline in five forage grasses. *Agronomy Journal*, 85, 270-275.
- Barrs, H. D. & Weatherley, P. E. (1962). A re-examination of the relative turgidity technique for the estimating of water deficits in leaves. *Australian Journal of Biological Sciences*, 15, 413-428.
- Bates, L., Waldern, R. P. & Teare, D. (1973). Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil*, 39(1), 205-207.
- Bhatt, R. M. & Srinivasa-Rao, N. K. (2005). Influence of pod load on response of okra to water stress. *Journal Plant Physiology*, 10, 54-59.
- Borsanjo, F., Balpuestsa, V. & Botella, M. A. (2001). Evidence for a role of salicylic acid in the oxidative damage generated by NaCl and osmotic stress in Arabidopsis seedling. *Plant Physiology*, 126, 1024-1030.
- Burguieres, E., McCu, P., Kwon, Y. I. & Shetty, K., (2007). Effect of vitamin C and folic acid on seed vigour respondent phenolic-linked antioxidant activity. *Bioresource Technology*, 98(7), 1393-1404.

1. *Stachys lavandulifolia* Vahl

13. Eberhardt, M. V., Lee, C. Y. & Liu, R. H. (2000). Antioxidant activity of fresh apples. *Nature*, 405, 903-904.
14. El-Tayeb, M. A. (2005). Response of barley grain to the interactive effect of salinity and salicylic acid. *Plant Growth Regul*, 42, 215-224.
15. FAO. (2000). *Deficit irrigation practices. Food and Agriculture Organization (FAO)*. Rome. Italy. Water Reports, 22, 102.
16. Fu, J., Fry, J. & Huang, B. (2004). Minimum water requirements of four turfgrass in the transition zone. *Horticulture Science*, 39(7), 1740-1744.
17. Guo, Z., Ou, W., Lu, S. & Zhong, Q. (2006). Differential responses of antioxidative system to chilling and drought in four rice cultivars differing in sensitivity. *Plant Physiology Biochemistry*, 44, 828-836.
18. Hatamzadeh, A., Molaahmad Nalousi, A., Ghasemnezhad, M. & Biglouei, M. H. (2015). The potential of nitric oxide for reducing oxidative damage induced by drought stress in two turfgrass species, creeping bentgrass and tall fescue. *Grass and Forage Science*, 70(3), 538-548.
19. Hayat, S., Fariduddin, Q., Ali, B. & Ahmad, A. (2005). Effect of salicylic acid on growth and enzyme activities of wheat seedlings. *Acta Agronomica Hungarica*. 53, 433-437.
20. Huang, B., Duncan, R. R. & Carrow, R. N. (1997). Drought resistance mechanisms of seven warm season Turfgrasses under surface soil drying: II. Root aspect. *Crop Science*, 37, 1863-1869.
21. Irrigoyen, J. H., Emerich, D. W. & Sanchez Diaz, M. (1992). Water stress induced changes in concentration of proline and total soluble sugars in nodulated alfalfa (*Medicago sativa*) plants. *Journal Physiologia Plantarum*, 84, 55-66.
22. Jinrong, L., Xiaorong, X., Jianxiong, D., Jixiong, S. & Xiaomin, B. (2008). Effects of simultaneous drought and heat stress on Kentucky bluegrass. *Scientia Horticulturae*, 115, 190-195.
23. Kafi, M. & Mahdavi Damghani, A. (2007). *Resistance mechanisms of plants to environmental stresses (Translation)*. University of Mashhad.
24. Kavikishor, P. B. & Sreenivasulu, N. (2014). Is proline accumulation per se correlated with stress tolerance or is proline homeostasis a more critical issue. *Plant, Cell and Environment*, 37, 300-311.
25. Pessarakli, M. (1999). *Handbook of Plant and Crop Stress*. Marcel Dekker, Inc., New York.
26. Mansour, M. M. F. (2000). Nitrogen containing compounds and adaptation of plants to salinity stress. *Plant Biology*, 43, 491-500.
27. Mehrabani, B., Nazeri, S. & Piri, Kh. (2012). Considering total phenol content in plants *Stachys (Stachys lavandulifolia Vahi)* via callus culture and the possibility of increasing the use of stimulants. *Journal of Agricultural biotechnology*, 2, 77-88. (in Farsi)
28. Mehrabiyan Moghaddam, N., Arvin, M. J., Khajavinezhad, Gh. & Maghsodi, K. (2011). Effect of Salicylic Acid on growth and forage and grain yield of Maize under drought stress in field conditions. *Seed and Plant Production Journal*, 27(1), 41-55. (in Farsi)
29. Movahhedi Dehnavi, M., Modarres Sanavi, A. M., Soroush-Zade, A. & Jalali, M. (2004). Changes of proline, total soluble sugars, chlorophyll (SPAD) content and chlorophyll fluorescence in safflower varieties under drought stress and foliar application of zinc and maganese. *Biaban*, 9(1), 93-110. (in Farsi)
30. Mueller, M. E., Gruenthal, M. & Olson, W. L. (1993). Gabapentin for relief of upper motor neuron symptoms in multiple sclerosis. *Archives Physical Medicine Rehabilitation*, 78, 521-4.
31. Naghizadeh, M. & gholami, M. (2012). Effect of seed priming with salicylic acid on yield and yield components under drought stress conditions. *Agroecology Journal*, 6(1), 162-170. (in Farsi)
32. Rahman, M. U., Gul, S. & Ahmad, I. (2004). Effects of water stress on growth and photosynthetic pigments of corn (*Zea mayz* L.) cultivars. *International Journal Agriculture Biology*, 4, 652-655.
33. Sakihama, Y., Cohen, M., Grace, S. & Yamasaki, H. (2002). Plant phenolic antioxidant and prooxidant activities: phenolic-induced oxidative damage mediated by metals in plant. *Toxicology*, 177, 67-80.
34. Sandoval-Yepiz, M. R. (2004). Reguladores de crecimiento XXIII: Efecto del acido salicilicoen la biomasa Del cempazchitl (*Tagetes erecta*). *Tesis de Licenciatura. Instituto Tecnolgico Agropecuario, Conkal, Yucatan, México*.
35. Sawada, H., Shim, I. S. & Usui, K. (2006). Induction of benzoic acid 2-hydroxylase and salicylic acid biosynthesis-modulation by salt stress in rice seedling. *Plant Science*, 171, 263-270.
36. Seevers, P. M. & Daly, J. M. (1970). Studies on wheat stem rust resistance control at sr6 locus. 1- The role of phenolic compounds. *Phytopathology*, 6, 1322-1328.
37. Senaratna, T., Touchell, D., Bunn, E. & Dixon, K. (2000). Acetyl salicylic acid (Aspirin) and salicylic acid induce multiple stress tolerance in bean and tomato plants. *Plant Growth Regulation*, 30, 157-161.
38. Shakirova, F. M., Sakhbutdinova, A. R., Bezrukova, M. V. & Fatkhutdinova, D. R. (2003). Changes In the hormonal status of wheat seedling induced by salicylic acid and salinity. *Plant Science*, 164, 317-322.
39. Singh, B. & Usha, K. (2003). Salicylic acid induced physiological and biochemical changes in wheat seedlings under water stress. *Plant Growth Regulation*, 39, 141-137.

40. Sullivan, C. Y. & Ross, W. M. (1979). Selection for drought and heat resistance in grain sorghum. In: H. Mussel & R. C Staoles (eds), *Stress Physiology in Crop Plants*. (pp.263-281.). John Wiley and Sons, New York.
41. Taiz, L. & Zeiger, E. (2006). *Plant Physiology*. (4th Ed.). Sinauer Association, Inc, Publishers Sunderland, Massachusetts, 764 pages.
42. Tehranifar, A., Salahvarzi, Y., Gazanchian, A. & Aroei, H. (2009). Considering responses of native and imported grasses in how to avoid drought stress. *Journal of Horticultural Science*, 23(1), 1-9. (in Farsi)
43. Viera, H. J., Bergamaschi, H., Angelocci, L. R. & Libardi, P. L. (1991). Performance of two bean cultivars under two water availability regimes. II. Stomatal resistance to vapour diffusion, transpiration flux density and water potential in the plant. *Pesquisa Agropecuária Brasileira*, 9, 1035-1045.

Archive of SID